

Комаров А.С.

аспірант,

Приазовський державний технічний університет

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Провідною метою у інвестиційній діяльності підприємства є забезпечення його ефективності як однієї з умов його сталого розвитку та зростання потенціалу суб'єктів господарювання всіх рівнів.

Наразі інвестиційний клімат в країні не може бути визначений як «привабливий» через певні проблеми, а саме: недосконалість нормативно-правової бази, нестабільність грошової одиниці в відношенні до іноземних валют, політична нестабільність, незадовільна якість та низький рівень привабливості об'єктів інвестування, незначна кількість вільних економічних та офшорних зон, нестабільна банківська система та неналежний рівень розвитку валютного регулювання. Враховуючи це, складно забезпечити ефективні інвестиції, не провівши відповідних змін як у країні на державному рівні, так і на підприємстві [4, с. 44].

Теоретичними питаннями та вивченням умов щодо покращення ситуації, займалися наступні зарубіжні та вітчизняні науковці: Норткотт Д. [5], Вернер Б. [1] Гриньова В.М. [2], Петренко Л.М. [7], Яковлев А.І. [8] та ін.

Для отримання висновку щодо ефективності або доцільності інвестиційної діяльності для інвестора використовується поняття «ефективність інвестиційного проекту». Згідно з законом, інвестиційна діяльність – це діяльність, пов'язана із вкладенням матеріальних та нематеріальних активів, коштів в об'єкти інвестування з метою отримання прибутку у майбутньому.

Головним критерієм, що показує ефективність інвестування, є «доцільність», що визначає ступінь результативності інвестиційної діяльності та процесу в цілому.

Отже, головне прагнення усіх інвесторів до максимізації результатів інвестування – збільшення результатів з найменшим вкладенням ресурсів.

Звідси потребує особливої уваги забезпечення ефективності інвестиційної діяльності. В процесі вивчення розглянемо основні напрями ефективної економічної діяльності, описані Ж. Пераром на малюнку.

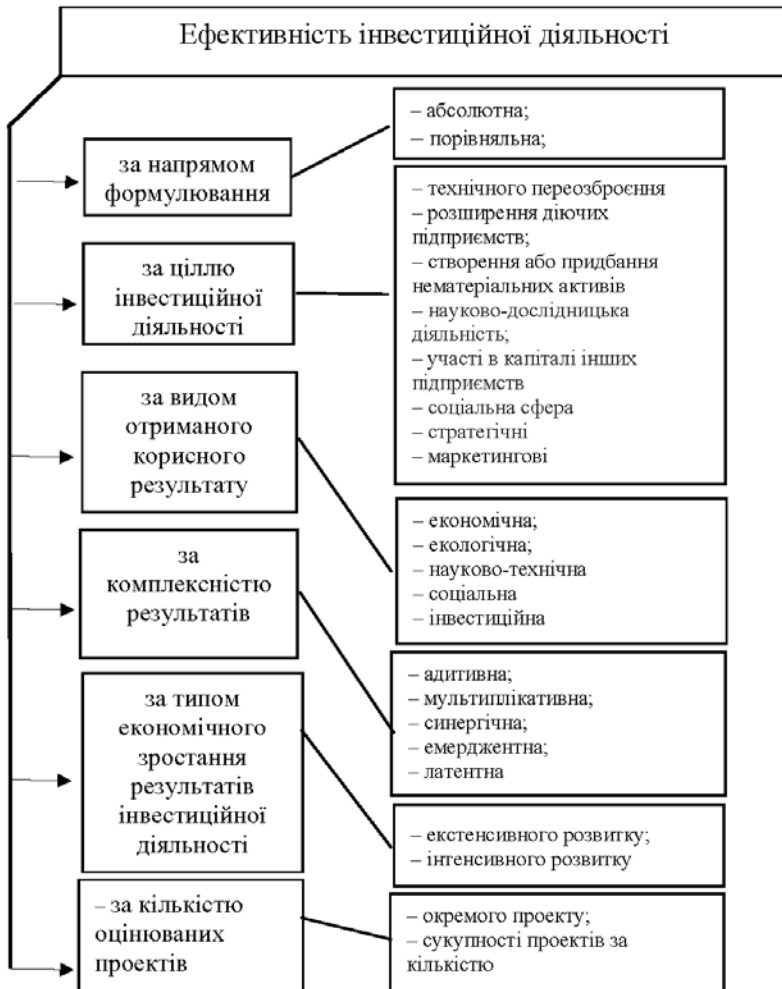

Рис. 1. Види ефективності інвестиційної діяльності
 Джерело: розроблено автором за даними [6]

Вивчаючи питання забезпечення ефективності інвестиційної діяльності підприємства на практичному рівні очевидно, що воно потребує комплексного вирішення на 2 рівнях – на державному рівні у прийнятті, розробленні та втіленні законів у тісній консультації із підприємцями; та безпосередньо на рівні підприємства.

Спершу розглянемо, що має зробити держава:

- створити базу інвестиційних ресурсів та спрямувати їх в інноваційні сфери, використавши механізм податкової, митної та регуляторної політики, посилити контроль за їх цільовим використанням;

- акумулювати кошти населення у рамках систем соціального та пенсійного страхування та інвестувати їх в цінні папери, на прибуткових підприємствах створивши наглядовий комітет;

- законодавчо врегулювати та створити наглядову раду щодо інвестиційного спрямування та розвитку фондового ринку та його інфраструктури, максимально спростивши бюрократичний механізм;

- розробити та запровадити максимально простий механізм акумулювання вільних коштів у венчурних фондах, але при цьому створити певний відділ для контролю, щоб унеможливити махінації, та контролювати цільове спрямування на промисловість;

- посилити інвестиційну активність населення, впровадивши необхідні законодавчі зміни, відкривши населенню більш простий доступ до ринку цінних паперів та розробивши необхідне ПО і забезпечити гарантований захист його заощаджень;

- спростити доступ підприємств до довгострокових та короткострокових кредитів, створити цільовий банк та дати можливість брати підприємствам позику на інвестування за умови розробленого довгострокового інвестиційного плану згідно затвердженого зразка;

Підприємство повинно розробити наступні кроки, щоб забезпечити ефективну інвестиційну діяльність:

- оптимальне поєднання централізації і децентралізації в аспектах управління інвестиційною діяльністю, щоб гармонізувати даний відділ підприємства;

- безперервне вдосконалення управління та впровадження нових інноваційних методів в питаннях керування інвестиційною діяльністю;

- швидка взаємодія відділів і розумна регламентація відповідної документації;

- відповідність характеру роботи потенційним можливостям виконавця з урахуванням можливих ризиків;

- проведення оцінки інвестиційних проєктів з урахуванням факторів ризику, ліквідності та інфляції, довгострокової прибутковості;

- консолідація та розвиток джерел щодо інвестиційної діяльності підприємства;

- виділення коштів на цільові інвестиційні програми підприємства, покращення знань працівників та вдосконалення інвестиційної програми підприємства загалом, страхування цінних проєктів.

Проаналізувавши ситуацію в цілому, видно, що – останнім часом помічається активізації інвестиційної діяльності на промислових підприємствах України. Зростає необхідність використання певних управлінських рішень, розробка та впровадження яких дасть змогу забезпечити ефективність саме інвестиційної діяльності [3, с. 97–98].

Виконання та застосування в господарській діяльності промислових підприємств нашої держави розроблених рекомендацій дасть змогу збільшити їх конкурентоздатність і зайняти відповідне місце в світовій економічній моделі.

Доречно буде зазначити, що вирішення даного питання залежить не лише від грамотного керівника підприємства, але й від впровадження певних законодавчих рішень, які дадуть змогу підприємству більш вільно інвестувати та залучати кошти на цей процес.

Оскільки ефективні інвестиції – запорука зростання сталого та всебічного розвитку підприємства. Порушені у питанні зміни не терплять зволікань, впровадження інновацій якнайшвидше є запорукою сталої законодавчої бази та фундаменту майбутнього розвитку промислових підприємств з залученням іноземних коштів. А вдосконалення питання – покращенням ефективності привабливості інвестицій промислових підприємства.

Список використаних джерел:

1. Вернер Б., Пітер М. Хавранек. АОЗТ «Интерексперт» Керівництво з оцінки ефективності інвестицій // Пер. з англ. – ИНФРА-М, 1995. – 527 с.
2. Гриньова В.М. Державне регулювання економіки: навч. посібник для вузів // В.М. Гриньова, М.М. Новікова. – Харків: ІНЖЕК, 2014. – 756 с.
3. Лисенко Л.А. Підхід до оцінки ефективності інноваційної діяльності підприємства // Науково-технічний збірник. – 2011. – № 78. – С. 97–98.
4. Лешанич Л.В., Гунда С.В. Розвиток інвестиційної діяльності в Україні та шляхи подолання інвестиційної кризи // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». – Вип. 31. 2015. – Т. 2 – С. 43–45.
5. Норкотт Д., Прийняття інвестиційних рішень // Норкотт Д.; Пер. з англ. під ред. Шохіна А. Н. – Київ: Банки та біржі, 1997. – 219 с.
6. Перар Ж. Керування фінансами с вправами // пер. з фр. – Київ: Фінанси і статистика, 1999. – 220 с.
7. Петренко Л.М. Адаптивне управління економічною безпекою підприємства в нестабільному середовищі // Л.М. Петренко // Моделювання та інформаційні системи в економіці: міжвід. наук. зб.; [відп. ред. В.К. Галіцин]. – КНЕУ, 2014. – Вип.9 0. – С. 63–75.
8. Яковлев А.І., Васильцова С.О. Формування та оцінювання портфеля реальних інноваційно-інвестиційних проектів на промислових підприємствах. – Харків: ООО «Цифра Прінт», 2013. – 225 с.